

DIAGNOSTICUL MIELOFIBROZEI IDIOPATICE.

Nina Sghibneva

(Cond. şt. –Ion Corcimaru, dr. hab. şt. med., prof. univ., cat. Oncologie, Hematologie și Radiologie)

Introducere. Mielofibroza idiopatică este o boală cronică mieloproliferativă. Etiologia nu este cunoscută. Are loc afectarea primară a celulei predecesoare a mielopoezei, care își păstrează proprietatea de diferențiere în direcția celulelor granulocitare, eritrocitare și megacariocitare cu formarea focielor extramedulare a hematopoizei. Are evoluție diversă atât clinic cât și hematologic. Actualitatea temei de cercetare constă în studierea particularităților clinico-hematologice a mielofibrozei.

Scop. Diagnosticul mielofibrozei idiopatiche

Material și metode. Datele clinice, analiza generală a săngelui periferic.

Rezultate. Au fost studiate datele clinic-paraclinice la 20 de bolnavi. Vîrstă a variat de la 43 pînă la 80 de ani. La majoritatea pacienților polul inferior al splinei se determină la rebordul costal. S-a observat hepatomegalia moderată. La 6 pacienți s-a depistat anemie. La 7 pacienți a fost majorarea conținutului hemoglobinei. Numărul leucocitelor a variat de la 3.3 pînă la $49.9 \times 10^9/l$. La majoritatea bolnavilor numărul de leucocite a fost majorat. Trombocitopenia a fost la 1 bolnav. În 10 cazuri nivelul trombocitelor a fost în limitele normale. În 9 cazuri nivelul trombocitelor a fost majorat.

Concluzii. Datele obținute ne conving că evoluția clinică și hematologică variază de la caz la caz. Medicul având pacient cu tabloul clinic asemănător și datele hematologice poate suspectă mielofibroza idiopatică și ele servesc ca argument pentru confirmarea diagnosticului prin metode suplimentare cum ar fi trepanobiopsia.

Cuvinte cheie. Mielofibroza idiopatica, diagnostic.

THE DIAGNOSIS OF IDIOPATHIC MYELOFIBROSIS

Nina Sghibneva

(Sci. adviser: Ion Corcimaru, PhD., prof., chair of Oncology, Hematology and Radiotherapy)

Introduction . Idiopathic myelofibrosis is a chronic myeloproliferative disease . The etiology is unknown . It is a disorder that is characterized by impaired predecessor mielopoieses of the primary cell that retains its differentiation in the direction of granulocytic cells, erythroid and megakaryocytic extramedullary hematopoiesis with foci formation. The significance of the research topic is in the study of clinical and hematologic myelofibrosis.

Purpose. Recognition of idiopathic myelofibrosis.

Materials and methods. Clinical data, peripheral blood count.

Results. We have studied clinical and laboratory data of 20 patients. The age varies from 43 to 80. At the majority the inferior pole of the spleen was palpated in the hypochondrium. The moderate hepatomegaly has been observed. Anemia has been determined in 6 cases. Seven patients had increased hemoglobin. Leucocytes ranged from 3.3 up to $49.9 \times 10^9/l$. Majority of patients had increased number of leucocytes. Thrombocytopenia was determined in one case. In 10 cases the number of platelets was normal. Nine results showed increased platelet number.

Conclusions. The obtained data makes evident that the clinical and hematologic development varies from case to case. Having similar clinical and hematological data the doctor may suspect idiopathic myelofibrosis and the results serve as an argument to confirm the diagnosis by additional methods, as trepanobiopsia.

Key words. Idiopathic myelofibrosis, diagnosis.